I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1101/95 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Απριλίου 1995

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 περί κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα της ζάχαρης και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1010/86 που θεσπίζει τους γενικούς κανόνες που εφαρμόζονται στην επιστροφή στην παραγωγή για ορισμένα προϊόντα του τομέα της ζάχαρης τα οποία χρησιμοποιούνται στη χημική βιομηχανία

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 42 και 43,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 (3) προβλέπει στο άρθρο 23 παράγραφος 5 ότι το Συμβούλιο θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, το καθεστώς που εφαρμόζεται από 1ης Ιουλίου 1995 για την παραγωγή ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης·

ότι οι συμφωνίες που προκύπτουν από τις πολυμερείς εμπορικές διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης έχουν εγκριθεί με την απόφαση 94/800/ΕΚ (4)· ότι η συμφωνία σχετικά με τη γεωργία, καλούμενη στο εξής «συμφωνία», προβλέπει κυρίως την προοδευτική μείωση του επιπέδου στήριξης που παρέχεται από την Κοινότητα για την εξαγωγή των γεωργικών προϊόντων και κυρίως της υπό εγγύηση ποσοστώσεων παραγωγής ζάχαρης· ότι η συμφωνία προβλέπει τη μείωση της στήριξης κατά την εξαγωγή τόσο ως προς τις ποσότητες όσο και ως προς τις πιστώσεις κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου·

ότι η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της ζάχαρης βασίζεται, αφενός μεν, από την περίοδο εμπορίας 1986/87, στην αρχή της ακέραιης οικονομικής ευθύνης των παραγωγών για κάθε περίοδο εμπορίας όσον αφορά τις ζημίες που οφείλονται στη διάθεση των πλεονασμάτων, σε σχέση με την εσωτερική κατανάλωση, της κοινοτικής παραγωγής στο πλαίσιο ποσοστώσεων και, αφετέρου, σε ένα διαφοροποιημένο καθεστώς εγγυημένων τιμών και διάθεσης, ανάλογα με τις ποσοστώσεις παραγωγής της κάθε επιχείρησης· ότι επειδή οι δεσμεύσεις μείωσης της στήριξης κατά την εξαγωγή πρέπει να αναληφθούν κατά τη μεταβατική περίοδο, θα πρέπει να διατηρηθούν αμετάβλητες οι υφιστάμενες βασικές ποσότητες ζάχαρης και ισογλυκόζης και οι ποσοστώσεις σιροπιού ινουλίνης προβλέποντας όμως ότι οι εγγυήσεις που συνδέονται με τα εν λόγω προϊόντα μπορούν, κατά περίπτωση, να προσαρμοστούν προκειμένου να καθίσταται δυνατή, λαμβανομένων υπόψη των βασικών στοιχείων της κατάστασης του τομέα στην Κοινότητα, η τήρηση των υποχρεώσεων που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο της συμφωνίας· ότι είναι, συνεπώς, επιθυμητή η διατήρηση του συστήματος αυτοχρηματοδότησης του τομέα και του καθεστώτος των ποσοστώσεων παραγωγής για περίοδο που αντιστοιχεί στην προαναφερθείσα μεταβατική περίοδο, δηλαδή για έξι περιόδους εμπορίας·

ότι οι ποσοστώσεις παραγωγής που κατανέμονται σε κάθε επιχείρηση του τομέα της ζάχαρης είναι δυνατόν στη διάρκεια της δεδομένης περιόδου εμπορίας, να οδηγήσουν, σαν αποτέλεσμα της κατανάλωσης, της παραγωγής, των εισαγωγών, των αποθεμάτων, των μεταφορών, καθώς και της αναμενόμενης μέσης ζημίας που επιβαρύνει το καθεστώς αυτοχρηματοδότησης, σε όγκο εξαγωγής που υπερβαίνει τον όγκο που έχει καθοριστεί από τη συμφωνία· ότι, επομένως, πρέπει να προβλεφθεί η προσαρμογή, για μία ή περισσότερες περιόδους εμπορίας, των εγγυήσεων που προκύπτουν από τις ποσοστώσεις ώστε να καθίσταται δυνατή η τήρηση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η Κοινότητα·

ότι, για να καταστεί δυνατή η εφαρμογή της προσαρμογής των εγγυήσεων, η διαφορά που διαπιστώνεται για μια περίοδο εμπορίας μεταξύ του εξαγώγιμου όγκου της Κοινότητας και του όγκου που προβλέπεται από τη συμφωνία, πρέπει να κατανεμηθεί μεταξύ της ζάχαρης, της ισογλυκόζης και του σιροπιού ινουλίνης ανάλογα με το ποσοστό που αντιπροσωπεύουν οι ποσοστώσεις κάθε προϊόντος σε σχέση με το σύνολο των ποσοστώσεων που έχουν καθορισθεί για τα τρία προϊόντα στην Κοινότητα·

ότι η πρώτη αυτή κατανομή ανά προϊόν πρέπει να ακολουθείται από κατανομή ανά κράτος μέλος για να προσαρμοσθούν οι εγγυήσεις που προκύπτουν από τις ποσοστώσεις που κατανέμονται στις επιχειρήσεις παραγωγής που είναι εγκατεστημένες σε κάθε κράτος μέλος, έτσι ώστε να μην επηρεάζεται η υφιστάμενη ισορροπία όσον αφορά τις ποσοστώσεις και την κατανομή των επιβαρύνσεων· ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να προσδιοριστεί για κάθε κράτος

(1) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Απριλίου 1995 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
(2) ΕΕ αριθ. C 110 της 2. 5. 1995.
(3) ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας.
(4) ΕΕ αριθ. L 336 της 23. 12. 1994, σ. 1.

μέλος συντελεστής μείωσης για την εγγύηση Α και την εγγύηση Β σε συνάρτηση με τις μέγιστες επιβαρύνσεις που αναλογούν σε καθεμία από τις εγγυήσεις αυτές· ότι, τέλος, πρέπει κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να προβεί στην κατανομή ανά επιχείρηση λαμβάνοντας υπόψη τις εγγυήσεις που προκύπτουν για κάθε επιχείρηση από τις ποσοστώσεις που της αναλογούν·

ότι η κοινή οργάνωση αγοράς της ζάχαρης προβλέπει καθεστώς μεταφοράς των δαπανών αποθεματοποίησης· ότι θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι η ζάχαρη που έχει αποτελέσει αντικείμενο μείωσης της εγγύησης λόγω υποχρεώσεων από δεσμεύσεις αναληφθείσες στα πλαίσια της συμφωνίας, μπορεί να συνεχίσει να τυγχάνει επιστροφής των δαπανών αποθεματοποίησης δυνάμει του καθεστώτος αυτού·

ότι το άρθρο 303 της πράξης προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας προβλέπει την εφαρμογή, επί επτά έτη μετά την προσχώρηση, προτιμησιακού καθεστώτος εφοδιασμού των πορτογαλικών βιομηχανιών ζάχαρης με ακατέργαστη ζάχαρη· ότι η προτίμηση αυτή συνίσταται στην εφαρμογή μειωμένης εισφοράς κατά την εισαγωγή ακατέργαστης ζάχαρης για το σκοπό αυτό από ορισμένες χώρες ΑΚΕ και από ορισμένες τρίτες χώρες, καθώς και κατά τη χρησιμοποίηση των διαθέσιμων ποσοτήτων ακατέργαστης ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο και τεύτλα που έχουν συγκομιστεί στην Κοινότητα και που απολαύουν του καθεστώτος που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2225/86 του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1986 για τη θέσπιση μέτρων διάθεσης της ζάχαρης που παράγεται στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα και για την εξίσωση των όρων της τιμής με την προτιμησιακή ζάχαρη [1], καθώς και των διαθέσιμων ποσοτήτων προτιμησιακής ζάχαρης που αναφέρεται στο άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81· ότι αυτό το καθεστώς εφοδιασμού των πορτογαλικών βιομηχανιών ζάχαρης αναφέρεται επίσης στο άρθρο 16α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 που εφαρμόζεται και για τη Φινλανδία·

ότι, εξάλλου, σύμφωνα με τη δήλωση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας όσον αφορά τον εφοδιασμό της βιομηχανίας ραφιναρίσματος της ζάχαρης στην Πορτογαλία, η οποία προσαρτάται στην τελική πράξη της συνθήκης προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, η Κοινότητα είναι έτοιμη να προβεί, πριν από το τέλος της μεταβατικής περιόδου, σε συνολική εξέταση της βιομηχανίας ζάχαρης ραφιναρίσματος μέσα στην Κοινότητα και ιδίως της πορτογαλικής βιομηχανίας· ότι μια τέτοια εξέταση προβλέπεται επίσης και όσον αφορά τη Φινλανδία σύμφωνα με το άρθρο 16α παράγραφος 2α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81·

ότι από την εξέταση αυτή προκύπτει, όσον αφορά κυρίως την εξασφάλιση ενός τακτικότερου και αρμονικότερου εφοδιασμού του συνόλου των βιομηχανιών ζάχαρης της Κοινότητας, η ανάγκη να προσδιοριστούν σαφώς οι αναμενόμενες μέγιστες παραδοσιακές ανάγκες της εν λόγω βιομηχανίας, η οποία μεταποιεί αποκλειστικά ακατέργαστη ζάχαρη σε λευκή ζάχαρη, σε κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, και συγκεκριμένα στη Φινλανδία, στη Γαλλία, στην Πορτογαλία και στο Ηνωμένο Βασίλειο, βάσει αντικειμενικών δεδομένων αναφοράς και λαμβανομένων υπόψη των ποσοτήτων ζάχαρης που προορίζονται για άμεση κατανάλωση και διαπιστώθηκαν κατά την περίοδο εμπορίας 1994/95· ότι, για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός, πρέπει να δοθεί στο εξής στη βιομηχανία αυτή η δυνατότητα, εντός των ορίων των αναμενόμενων αναγκών της, να έχει πρόσβαση υπό ορισμένους όρους, σε όλη την ακατέργαστη ζάχαρη τόσο κοινοτικής καταγωγής όσο και καταγωγής ΑΚΕ ή/και από άλλων παραδοσιακών χωρών καταγωγής που πρέπει να προσδιοριστούν, βάσει ισοζυγίων προβλέψεων και τηρουμένης ορισμένης σειράς προτεραιότητες ήτοι κοινοτική ζάχαρη, προτιμησιακή ζάχαρη που αναφέρεται στο πρωτόκολλο αριθ. 8 που έχει προσαρτηθεί στην τέταρτη σύμβαση ΑΚΕ/ΕΟΚ του Λομέ [2], και ζάχαρη που εισάγεται από χώρες ΑΚΕ ή/και από άλλες παραδοσιακές χώρες προμηθευτές· ότι, για την ακατέργαστη ζάχαρη που εισάγεται από τις χώρες ΑΚΕ που αναφέρονται στο πρωτόκολλο αριθ. 8 και από την Ινδία εκτός της προτιμησιακής ζάχαρης αυτής καθεαυτής, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ειδικό προτιμησιακό καθεστώς πρόσβασης στην κοινοτική αγορά ραφιναρίσματος·

ότι το ραφινάρισμα αποτελεί σημαντική δραστηριότητα τόσο στον τομέα της ζάχαρης εν γένει όσο και στην Κοινότητα, και κυρίως στις μονάδες που μεταποιούν την ακατέργαστη ζάχαρη σε λευκή· ότι, από τεχνική άποψη, με το ραφινάρισμα λαμβάνονται προϊόντα υψηλής ποιότητας από ζαχαροκάλαμο τα οποία μπορούν να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς· ότι, επιπλέον, οι εν λόγω βιομηχανίες είναι εγκατεστημένες σε περιοχές μεγάλης κατανάλωσης· ότι κατ' αυτόν τον τρόπο, η βιομηχανία ζάχαρης που βρίσκεται κοντά σε λιμένες αποτελεί για την Κοινότητα πολύτιμο συμπλήρωμα της μεταποιητικής βιομηχανίας τεύτλων ιδίως σε περιοχές όπως η Φινλανδία, η ηπειρωτική Πορτογαλία, το Ηνωμένο Βασίλειο και το νότιο και δυτικό τμήμα της Γαλλίας·

ότι σε κοινή δήλωση που αφορά τη ζάχαρη στην πορτογαλική αγορά και έχει προσαρτηθεί στην τελική πράξη της τέταρτης σύμβασης ΑΚΕ/ΕΟΚ του Λομέ, τα κράτη ΑΚΕ και η Κοινότητα συμφώνησαν να συνεχίσουν, στο πλαίσιο των σχετικών διατάξεων της σύμβασης, και ειδικότερα του άρθρου 168 παράγραφος 2, την εξέταση των αιτήσεων που υποβάλλονται από τα κράτη ΑΚΕ για αυξημένη προτιμησιακή πρόσβαση της ζάχαρης ΑΚΕ στην πορτογαλική αγορά· ότι η εξέταση των αιτήσεων αυτών που αφορούν τον εφοδιασμό του συνόλου των λιμενικών μονάδων ραφιναρίσματος της Κοινότητας έχει σαν αποτέλεσμα να προβλεφθεί η δυνατότητα ειδικής κατά προτεραιότητα πρόσβασης στην εισαγωγή ακατέργαστης ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο καταγωγής χωρών ΑΚΕ, οι οποίες είναι συμβαλλόμενα μέρη στο πρωτόκολλο αριθ. 8 και της Ινδίας, στο πλαίσιο ειδικών συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ της Κοινότητας και των χωρών που αναφέρονται στο εν λόγω πρωτόκολλο ή/και άλλων χωρών, βάσει κοινοτικού ισοζυγίου και μετά από τη χρησιμοποίηση για ραφινάρισμα των διαθέσιμων ποσοτήτων της ακατέργαστης ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο και τεύτλα που υπάρχουν στην Κοινότητα και της προτιμησιακής ζάχαρης, κατά την έννοια του άρθρου 33 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81·

ότι μέχρι την περίοδο εμπορίας 1994/95, είχε χορηγηθεί κοινοτική ενίσχυση προσαρμογής για τη βιομηχανία μεταποίησης προτιμησιακής ακατέργαστης ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο, καθώς και για το ραφινάρισμα ακατέργαστης ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο και από τεύτλα που συγκομίζονται στην Κοινότητα· ότι ενδέχεται η ενίσχυση αυτή να προσαρμοστεί για δεδομένη περίοδο εμπορίας λαμβανομένου υπόψη του ύψους της εισφοράς αποθεματοποίησης που καθορίζεται γι' αυτήν ή/και για να ληφθεί υπόψη τροποποίηση του περιθωρίου ραφιναρίσματος που αποτελεί συνέπεια

[1] ΕΕ αριθ. L 194 της 17. 7. 1986, σ. 7.

[2] ΕΕ αριθ. L 229 της 17. 8. 1991, σ. 1.

των τιμών που καθορίζονται για τη σχετική περίοδο εμπορίας· ότι, βάσει της πείρας που έχει αποκτηθεί, δικαιολογείται η διατήρηση του εν λόγω καθεστώτος ενίσχυσης· ότι, λόγω της άμεσης επίδρασης της εξέλιξης της εισφοράς αποθεματοποίησης στο περιθώριο ραφιναρίσματος, ενδείκνυται να προβλεφθεί στο εξής ένα σύστημα υποχρεωτικής αναπροσαρμογής της ενίσχυσης προσαρμογής σε συνάρτηση με την εξέλιξη της εν λόγω εισφοράς για το ραφινάρισμα της ακατέργαστης ζάχαρης που τυγχάνει των εγγυήσεων κοινοτικών τιμών ή εισάγεται από τις χώρες ΑΚΕ ως προτιμησιακή ζάχαρη όπως αναφέρεται στο άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81·

ότι, για τους λόγους που έχουν ήδη αναφερθεί στο παρελθόν, η παραγωγή τεύτλων στην Ιταλία, λόγω του ιδιαίτερου χαρακτήρα και του μεγέθους των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, αντιμετωπίζει, στη βόρεια περιοχή, δυσχέρειες, μολονότι η κατάσταση παρουσιάζει βελτίωση στην περιοχή του κέντρου, όσον αφορά ιδίως την εφαρμογή των σύγχρονων μεθόδων παραγωγής· ότι, για λόγους διαρθρωτικού χαρακτήρα, οι δυσχέρειες αυτές εξακολουθούν να υφίστανται στη νότια περιοχή η οποία εξάλλου θεωρείται ως περιοχή που παρουσιάζει καθυστέρηση από την άποψη της ανάπτυξης και της διαρθρωτικής προσαρμογής της· ότι η καλλιέργεια των τεύτλων είναι απαραίτητη για να καταστεί δυνατή η αναζωογόνηση των εδαφών τα οποία είναι ιδιαιτέρως αργιλώδη και προκειμένου να αποφευχθεί έτσι η επιστροφή στη μονοκαλλιέργεια· ότι θα πρέπει, επομένως, να επιτραπεί στην Ιταλία να χορηγήσει, στη βόρεια περιοχή της και την περιοχή του κέντρου, φθίνουσα εθνική ενίσχυση η μείωση της οποίας εκτείνεται σε πέντε περιόδους εμπορίας και, στη νότια περιοχή μια τέτοια ενίσχυση, για έξι περιόδους εμπορίας, η οποία θα μειώνεται προοδευτικά σε σχέση με την περίοδο εμπορίας 1994/95·

ότι η υλοποίηση των δομικών προσαρμογών της ισπανικής ζαχαροβιομηχανίας που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3814/92 [1] που τροποποίησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 δεν έγινε με το προβλεφθέν χρονοδιάγραμμα· ότι θα πρέπει, κατά συνέπεια, να παραταθεί κατά μία περίοδο εμπορίας η δυνατότητα χορήγησης της ενίσχυσης αυτής στις οικείες επιχειρήσεις·

ότι, δυνάμει του άρθρου 110 της πράξης προσχώρησης του 1985, το Βασίλειο της Ισπανίας μπορεί να χορηγήσει εθνική ενίσχυση προσαρμογής στους παραγωγούς ζαχαρότευτλων Α και Β μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995· ότι, για να ληφθούν υπόψη ορισμένες εναπομένουσες δυσχέρειες, θα πρέπει να διατηρηθεί η δυνατότης χορήγησης της εθνικής ενίσχυσης και μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995, χρονικώς περιορισμένης και βαθμιαίως μειουμένης·

ότι ο κλάδος ζαχαροκαλάμου στην Ισπανία αντιμετωπίζει ιδιαίτερες δυσκολίες έναντι των άλλων καλλιεργειών· ότι, για να μπορέσει η μικρή αυτή παραγωγή να διατηρηθεί, θα πρέπει να επιτραπεί μια εθνική ενίσχυση ύψους 6 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης παραγομένης από την καλλιέργεια αυτή·

ότι η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να πραγματοποιηθεί υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες· ότι, για το σκοπό αυτό, μπορεί να αποδειχθεί αναγκαία η λήψη ορισμένων μεταβατικών μέτρων· ότι θα πρέπει να προβλεφθεί ότι τα μέτρα αυτά θα θεσπισθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 41 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 τροποποιείται ως εξής:

1. στο άρθρο 23, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα άρθρα 24 έως 32 εφαρμόζονται για τις περιόδους εμπορίας 1995/96 έως 2000/01.»·

2. στο άρθρο 23, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Για την περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και με την επιφύλαξη της παραγράφου 4α, του άρθρου 24 παράγραφος 2, του άρθρου 25 και, ανάλογα με την περίπτωση, του άρθρου 24α παράγραφος 5, οι ποσοστώσεις Α και Β των επιχειρήσεων παραγωγής ζάχαρης και των επιχειρήσεων παραγωγής ισογλυκόζης είναι εκείνες που έχουν κατανεμηθεί στα κράτη μέλη για την περίοδο εμπορίας 1994/95.»·

3. στο άρθρο 23, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Για την περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και με την επιφύλαξη της παραγράφου 4α, οι ποσοστώσεις Α και Β των επιχειρήσεων παραγωγής σιροπιού ινουλίνης είναι εκείνες που έχουν κατανεμηθεί οριστικά στα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 24β για την περίοδο εμπορίας 1994/95. Οι διατάξεις των άρθρων 24 και 25 δεν εφαρμόζονται για τις επιχειρήσεις αυτές.»·

4. στο άρθρο 23 παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4α. Προκειμένου να τηρηθούν οι υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η Κοινότητα στα πλαίσια της γεωργικής συμφωνίας που έχει συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 228 παράγραφος 2 της συνθήκης, οι εγγυήσεις διάθεσης της ζάχαρης, της ισογλυκόζης και του σιροπιού ινουλίνης που παράγονται υπό καθεστώς ποσοστώσεων είναι δυνατόν να μειωθούν για μία ή περισσότερες καθορισμένες περιόδους εμπορίας.

Για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου, ορίζεται, πριν από την 1η Οκτωβρίου, για κάθε περίοδο εμπορίας, η ποσότητα που είναι εγγυημένη στο πλαίσιο των ποσοστώσεων με βάση τις προβλέψεις παραγωγής, εισαγωγών, κατανάλωσης, αποθεματοποίησης, μεταφοράς και εξαγωγίμου υπολοίπου καθώς επίσης και αναμενόμενης μέσης ζημίας που επιβαρύνει το καθεστώς αυτοχρηματοδότησης κατά την έννοια του άρθρου 28 παράγραφος 1 στοιχείο δ). Όταν οι προβλέψεις αυτές εμφανίζουν εξαγώγιμο υπόλοιπο από την εν λόγω περίοδο εμπορίας, που υπερβαίνει το μέγιστο προβλεπόμενο από την εν λόγω συμφωνία, η εγγυημένη ποσότητα μειώνεται κατά τη διαφορά σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 41. Η διαφορά αυτή κατανέμεται μεταξύ της ζάχαρης, της ισογλυκόζης και του σιροπιού ινουλίνης ανάλογα με το ποσοστό που αντιπροσωπεύει το υπόλοιπο των ποσοστώσεων Α και Β κάθε προϊόντος στην Κοινότητα, και στη συνέχεια κατανέμεται ανά κράτος μέλος και ανά προϊόν εφαρμόζοντας τον αντίστοιχο συντελεστή κατανομής που καθορίζεται στο κατωτέρω πίνακα:

[1] ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 7.

Περιφέρειες	1		2		3	
	Συντελεστής που εφαρμόζεται στη ζάχαρη με αξία λευκής ζάχαρης		Συντελεστής που εφαρμόζεται στην ισογλυκόζη επί ξηράς ύλης		Συντελεστής που εφαρμόζεται στο σιρόπι ινουλίνης σε ισοδύναμο ζάχαρης/ισογλυκόζης	
	Ζάχαρη Α	Ζάχαρη Β	Ισογλυκόζη Α	Ισογλυκόζη Β	Σιρόπι ινουλίνης Α	Σιρόπι ινουλίνης Β
ΒΛΟΕ (1)	0,046201	0,009920	0,225547	0,062024	0,556265	0,130955
Δανία	0,027206	0,008015	—	—	—	—
Γερμανία (περιφέρεια άρθρο 24)	0,169608	0,052188	0,104246	0,024551	—	—
Γερμανία (περιφέρεια άρθρο 24α)	0,055204	0,016986	—	—	—	—
Ελλάδα	0,012352	0,001235	0,037978	0,008944	—	—
Ισπανία	0,026459	0,001102	0,166138	0,017721	—	—
Γαλλία (μητροπολιτική) (2)	0,213231	0,063239	0,061081	0,015898	0,058922	0,013847
Γαλλία (υπερπόντια διαμερίσματα) (2)	0,019298	0,002063	—	—	—	—
Ιρλανδία	0,007752	0,000775	—	—	—	—
Ιταλία	0,082491	0,015514	0,059803	0,014083	—	—
Κάτω Χώρες	0,053393	0,014083	0,026804	0,006313	0,194365	0,045646
Πορτογαλία (ηπειρωτική)	0,002323	0,000232	0,029213	0,006880	—	—
Πορτογαλία (αυτόνομη περιφέρεια των Αζορών)	0,000387	0,000039	—	—	—	—
Ηνωμένο Βασίλειο	0,044297	0,004430	0,084713	0,022596	—	—
Αυστρία	0,022673	0,005292	—	—	—	—
Σουηδία	0,014327	0,001433	—	—	—	—
Φινλανδία	0,005683	0,000568	0,023151	0,002316	—	—

(1) Βελγολουξεμβουργιανή Οικονομική Ένωση.

(2) Λαμβανομένης υπόψη της εφαρμογής του άρθρου 25 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο.

Το κράτος μέλος κατανέμει έπειτα τη διαφορά που του αναλογεί μεταξύ των επιχειρήσεων παραγωγής που είναι εγκατεστημένες στο έδαφος του, σε συνάρτηση με τη σχέση που υπάρχει μεταξύ της ποσόστωσής τους Α και της ποσόστωσής τους Β για το εν λόγω προϊόν και της βασικής ποσότητας Α και της βασικής ποσότητας Β του κράτους μέλους ή, ανάλογα με την περίπτωση, του υπόλοιπου των ποσοστώσεων Α και του υπόλοιπου των ποσοστώσεων Β για το εν λόγω προϊόν που κατανέμονται στις εν λόγω επιχειρήσεις.

Η ζάχαρη, η ισογλυκόζη και το σιρόπι ινουλίνης που παράγονται πέραν της εγγυημένης ποσότητας θεωρούνται ως ζάχαρη Γ, ισογλυκόζη Γ ή σιρόπι ινουλίνης Γ, κατά την έννοια, ανάλογα με την περίπτωση, του άρθρου 24 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο στοιχείο γ) ή του άρθρου 24β παράγραφος 5 στοιχείο γ).

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του πρώτου εδαφίου καθώς και η μείωση της εγγυημένης ποσότητας και, ενδεχομένως, η αναθεώρησή της για τον προσδιορισμό της εγγυημένης ποσότητας της επόμενης περιόδου εμπορίας, αποφασίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 41.» ·

5. στο άρθρο 23 παράγραφος 5 οι όροι: «1η Ιανουαρίου 1995» και «1η Ιουλίου 1995» αντικαθίστανται από τους όρους: «1η Ιανουαρίου 2001» και «1η Ιουλίου 2001», αντιστοίχως ·

6. στο άρθρο 24 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο πρώτη περίπτωση, οι όροι: «περίοδος εμπορίας 1993/94,» αντικαθίστανται από τους όρους «περίοδο εμπορίας 1994/95,» ·

7. στο άρθρο 24 παράγραφος 3, οι όροι: «για την περίοδο εμπορίας 1993/94» αντικαθίστανται από τους όρους «για την περίοδο εμπορίας 1994/95» ·

8. στο άρθρο 27 παράγραφος 1, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Κάθε επιχείρηση μπορεί να αποφασίσει να μεταφέρει στην επόμενη περίοδο εμπορίας, για λογαριασμό της παραγωγής της περιόδου αυτής, ολόκληρη ή μέρος της παραγωγής της ζάχαρης Α και της ζάχαρης Β που έχει καταστεί παραγωγή ζάχαρης Γ έπειτα από την εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 4α. Η απόφαση αυτή είναι επίσης αμετάκλητη. Επιπλέον, δεν υπόκειται στον ενδεχόμενο περιορισμό που προβλέπεται από την παράγραφο 3.» ·

9. στο άρθρο 27 παράγραφος 2, η δεύτερη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— και δεσμεύοντα να αποθεματοποιήσουν την ποσότητα ή τις ποσότητες προς μεταφορά για περίοδο δώδεκα συνεχόμενων μηνών η έναρξη της οποίας πρόκειται να καθοριστεί. Για την περίοδο αυτή, τα έξοδα αποθεματοποίησης αποδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 8 τόσο για τη μεταφερόμενη ζάχαρη Γ όσο και για τη ζάχαρη Α και τη ζάχαρη Β, που καθίστανται μεταφερόμενη ζάχαρη Γ, κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 4α.» ·

10. στο άρθρο 28 παράγραφος 2, η εισαγωγική πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Πριν από το τέλος της περιόδου εμπορίας 2000/01 και με την επιφύλαξη του άρθρου 23 παράγραφος 4α, διαπιστώνεται σωρευτικά για τις περιόδους εμπορίας 1995/96 έως 2000/01.» ·

11. στο άρθρο 29 παράγραφος 1 οι όροι: «περίοδο εμπορίας 1990/91» αντικαθίστανται από τους όρους «περίοδο εμπορίας 1994/95» ·

12. ο τίτλος IV αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΤΙΤΛΟΣ IV

Καθεστώτα προτιμησιακών εισαγωγών

Άρθρο 33

Τα άρθρα 34, 35 και 36 ισχύουν γιά τη ζάχαρη από ζαχαροκάλαμο, καλούμενη στο εξής "προτιμησιακή ζάχαρη" που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1701 καταγωγής των κρατών που αναφέρονται στο παράρτημα II, και εισάγεται στην Κοινότητα δυνάμει:

α) του πρωτοκόλλου αριθ. 8 για τη ζάχαρη ΑΚΕ που προσαρτάται στην τέταρτη σύμβαση ΑΚΕ-ΕΟΚ του Λομέ [1] ·

β) της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Ινδίας για τη ζάχαρη από ζαχαροκάλαμο [2].

[1] ΕΕ αριθ. L 229 της 17. 8. 1991, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. L 190 της 22. 7. 1975, σ. 35.

Άρθρο 34

Όταν οι οργανισμοί παρέμβασης ή άλλοι εντολοδόχοι που ορίζονται από την Κοινότητα αγοράζουν σε εγγυημένες τιμές προτιμησιακή ζάχαρη που εισάγεται δυνάμει των διατάξεων που αναφέρονται στο άρθρο 33 και της οποίας η ποιότητα διαφέρει από τον αντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο, οι εγγυημένες τιμές προσαρμόζονται με την εφαρμογή προσαυξήσεων ή μειώσεων.

Άρθρο 35

1. Κατά την εισαγωγή προτιμησιακής ζάχαρης δυνάμει των διατάξεων που αναφέρονται στο άρθρο 33 δεν εφαρμόζεται κανένας εισαγωγικός δασμός.

2. Οι απαγορεύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 2 δεν είναι δυνατόν να αποτελέσουν αντικείμενο παρέκκλισης για την προτιμησιακή ζάχαρη.

Άρθρο 36

1. Κατά τις περιόδους εμπορίας 1995/96 έως 2000/01 χορηγείται, ως μέτρο παρέμβασης ενίσχυση προσαρμογής στη βιομηχανία μεταποίησης της προτιμησιακής ακατέργαστης ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο, η οποία εισάγεται γι' αυτό το σκοπό την Κοινότητα των διατάξεων που αναφέρονται στο άρθρο 33.

2. Η χορήγηση της ενίσχυσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον εντός του ορίου των ποσοτήτων που έχουν καθορισθεί σύμφωνα με τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 33, οι οποίες έχουν υποστεί ραφινάρισμα σε λευκή ζάχαρη στα εργοστάσια ραφιναρίσματος που ορίζονται στο άρθρο 9 παράγραφος 4. Για την παραγωγή αυτή λευκής ζάχαρης, το ύψος της ενίσχυσης ορίζεται σε 0,10 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα ζάχαρης εκφρασμένης σε λευκή ζάχαρη.

3. Κατά τη διάρκεια της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, βασική συμπληρωματική ενίσχυση 0,10 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα ζάχαρης εκφρασμένη σε λευκή ζάχαρη χορηγείται για το ραφινάρισμα, στά εργοστάσια ραφιναρίσματος που ορίζονται στο άρθρο 9 παράγραφος 4, ακατέργαστης ζάχαρης ζαχαροκαλάμου που παράγεται στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα, προκειμένου να επανέλθουν σε κατάσταση ισορροπίας οι συνθήκες των τιμών της εν λόγω ζάχαρης και της προτιμησιακής ζάχαρης.

4. Η ενίσχυση προσαρμογής καθώς και η συμπληρωματική ενίσχυση προσαρμόζονται, για συγκεκριμένη περίοδο εμπορίας, λαμβάνοντας υπόψη το ποσό της εισφοράς αποθεματοποίησης που έχει καθορισθεί για την εν λόγω περίοδο και των προηγουμένων προσαρμογών.

5. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 9 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο, το καθεστώς ενισχύσεως που προβλέπεται από τις προηγούμενες παραγράφους μπορεί να επεκταθεί, βάσει όρων που πρέπει να καθοριστούν, στην ακατέργαστη ζάχαρη τεύτλων που συγκομίζονται στην Κοινότητα και ραφιναρίζονται στις βιομηχανίες ραφιναρίσματος που ορίζονται από το εν λόγω άρθρο 9.

6. Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου και ιδίως οι προσαρμογές που αναφέρονται στην παράγραφο 4 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 41.

Άρθρο 37

1. Κατά την περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 36 και για τον επαρκή εφοδιασμό των κοινοτικών εργοστασίων ραφιναρίσματος ζάχαρης, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 9 παράγραφος 4, εισπράττεται μειωμένος δασμός, καλούμενος στο εξής "ειδικός δασμός", κατά την εισαγωγή ακατέργαστης ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο καταγωγής των κρατών που αναφέρονται στο άρθρο 33 και άλλων κρατών δυνάμει συμφωνιών που έχουν συναφθεί με αυτά τα κράτη, καλουμένης στο εξής "ειδικής προτιμησιακής ζάχαρης" και υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπουν, ιδίως όσον αφορά την ελάχιστη τιμή αγοράς από τα εργοστάσια ραφιναρίσματος.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1 και με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, οι αναμενόμενες μέγιστες ανάγκες εφοδιασμού ανά περίοδο εμπορίας, εκφραζόμενες σε λευκή ζάχαρη, της βιομηχανίας ζάχαρης:

α) στη Φινλανδία, ανέρχονται σε 60 000 τόνους ·

β) στη μητροπολιτική Γαλλία, ανέρχονται σε 297 000 τόνους ·

γ) στην ηπειρωτική Πορτογαλία, ανέρχονται σε 292 000 τόνους ·

δ) στο Ηνωμένο Βασίλειο ανέρχονται σε 1 130 000 τόνους.

Εντούτοις, όσον αφορά τη Φινλανδία, οι ανάγκες αυτές ανέρχονται:

— για την περίοδο από 1ης Ιουλίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1995, στο υπόλοιπο των ποσοτήτων ακατέργαστης ζάχαρης που εναπομένουν να υποβληθούν σε ραφινάρισμα εντός του ορίου που αναφέρεται στο άρθρο 16α, όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης της Νορβηγίας, Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας,

— για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1996 μέχρι 30ής Ιουνίου 1996, σε 30 000 τόνους.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, με βάση κοινοτικό ισοζύγιο προβλέψεων εφοδιασμού σε ακατέργαστη ζάχαρη για κάθε περίοδο εμπορίας ή τμήμα περιόδου, έχουν καθορισθεί οι ποσότητες ακατέργαστης ζάχαρης ζαχαροκάλαμου και ακατέργαστης ζάχαρης σακχαρότευτλων που συγκομίζονται στην Κοινότητα με ή χωρίς διάκριση καταγωγής, οι οποίες είναι διαθέσιμες για τη βιομηχανία ζάχαρης. Το ισοζύγιο αυτό μπορεί να αναθεωρείται κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας.

Για τους σκοπούς του εν λόγω προσδιορισμού, οι ποσότητες ζάχαρης των υπερπόντιων γαλλικών διαμερισμάτων και προτιμησιακής ζάχαρης που προορίζονται για άμεση κατανάλωση και πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε κάθε ισοζύγιο είναι ίσες με τις ποσότητες που έχουν διαπιστωθεί για την περίοδο εμπορίας 1994/95, αφού αφαιρεθεί η προβλεπόμενη τοπική κατανάλωση στα εν λόγω διαμερίσματα για τη συγκεκριμένη περίοδο εμπορίας. Εάν από το ισοζύγιο φαίνεται ότι οι διαθέσιμες ποσότητες δεν επαρκούν προς κάλυψη των μέγιστων αναγκών που ορίζονται στην παράγραφο 2, προβλέπονται τα αναγκαία μέτρα ώστε οι ελλείπουσες ποσότητες να μπορούν να εισαχθούν ως ειδική προτιμησιακή ζάχαρη στα εν λόγω κράτη μέλη υπό το καθεστώς εισαγωγής με ειδικό δασμό που προβλέπεται από τις συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

4. Εκτός ανωτέρας βίας, όταν σημειώνεται υπέρβαση των αναμενόμενων μέγιστων αναγκών ενός κράτους μέλους, που καθορίζονται στην παράγραφο 2 ή μετά από αναθεώρηση σύμφωνα με την παράγραφο 5, μια ποσότητα αντίστοιχη προς την υπέρβαση υπόκειται σε καταβολή ποσού που αντιστοιχεί στον πλήρη δασμό που ισχύει για την εν λόγω περίοδο, προσαυξημένο κατά το ποσόν των ενισχύσεων που προβλέπονται στο άρθρο 36 και, ενδεχομένως, κατά το ποσόν του ανώτατου πρόσθετου δασμού που επεβλήθη κατά την εν λόγω περίοδο.

Ωστόσο, όσον αφορά την προτιμησιακή ακατέργαστη ζάχαρη και σε περίπτωση αναθεώρησης δυνάμει της παραγράφου 5, οι ποσότητες που υπερβαίνουν τις αναθεωρηθείσες αναμενόμενες μέγιστες ανάγκες, εντός του ορίου των ποσοτήτων που καθορίζονται στην παράγραφο 2, δύνανται να πωληθούν στους οργανισμούς παρέμβασης υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 34, εφόσον δεν μπορούν να διατεθούν στην Κοινότητα.

5. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 23 παράγραφος 4α, το άθροισμα των αναμενόμενων μεγίστων αναγκών, τις οποίες αναφέρει η παράγραφος 2, μειώνεται για την εν λόγω περίοδο εμπορίας, κατά ποσότητα ίση με το άθροισμα των ειδικών προτιμησιακών ζαχάρεων που απαιτούνται για την κάλυψη των αναμενομένων μεγίστων αναγκών που καθορίζονται με βάση τις προϋποθέσεις της παραγράφου 3, μειωμένη κατά το ίδιο ποσοστό μείωσης που εφαρμόζεται δυνάμει της εν λόγω παραγράφου 4α στο άθροισμα των βασικών ποσοτήτων Α για τη ζάχαρη της Κοινότητας.

Η μείωση των μεγίστων αναγκών των οικείων κρατών μελών κατανέμεται μεταξύ τους συναρτήσει της σχέσεως που υπάρχει μεταξύ της ποσότητας που έχει καθορισθεί από την παράγραφο 2 για κάθε ένα από αυτά και του αθροίσματος των ποσοτήτων που έχουν καθορισθεί από την ίδια παράγραφο.

6. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, και ιδίως εκείνες που αφορούν την εφαρμογή και τη διαχείριση των συμφωνιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 41.»·

13. το άρθρο 46 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 46

1. Η Ιταλία εξουσιοδοτείται να χορηγήσει, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τις παραγράφους 2 και 3, ενίσχυση προσαρμογής για την περίπτωση που αναφέρει η παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) στους παραγωγούς ζαχαρότευτλων και για την περίπτωση που αναφέρει η παράγραφος 2 στοιχείο γ), στους παραγωγούς ζαχαρότευτλων και, κατά περίπτωση, στους παραγωγούς ζάχαρης της οικείας περιοχής.

2. Η χορήγηση της ενίσχυσης που αναφέρει η παράγραφος 1 μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο για την αντίστοιχη ποσότητα ζάχαρης που παράγεται εντός των ορίων των ποσοστώσεων Α και Β κάθε επιχείρησης παραγωγής ζάχαρης.

α) Για την παραγωγή ζάχαρης που αναφέρει το πρώτο εδάφιο της βόρειας περιοχής της Ιταλίας, το μοναδιαίο ύψος της ενίσχυσης δεν μπορεί να υπερβεί για:

— την περίοδο εμπορίας 1995/96, τα 8,15 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1996/97, τα 5,43 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1997/98, τα 3,80 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1998/99, τα 2,17 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1999/2000, τα 1,09 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης·

β) για την παραγωγή που αναφέρει το πρώτο εδάφιο, στην περιοχή του κέντρου της Ιταλίας, το μοναδιαίο ύψος της ενίσχυσης δεν μπορεί να υπερβεί για:

— την περίοδο εμπορίας 1995/96, τα 8,15 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1996/97, τα 5,43 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1997/98, τα 4,35 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1998/99, τα 3,26 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1999/2000, τα 2,17 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης·

γ) για την παραγωγή που αναφέρει το πρώτο εδάφιο, στην περιοχή του νότου της Ιταλίας, το μοναδιαίο ύψος της ενίσχυσης δεν μπορεί να υπερβεί για:

— την περίοδο εμπορίας 1995/96, τα 8,15 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1996/97, τα 7,61 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1997/98, τα 7,06 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1998/99, τα 6,52 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1999/2000, τα 5,98 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης·

— την περίοδο εμπορίας 2000/01, τα 5,43 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης.

3. Ωστόσο, η Ιταλία μπορεί να προβεί, μόνο για την περιοχή του νότου και ανάλογα με τη συγκεκριμένη περίοδο εμπορίας, σε προσαρμογή της ενίσχυσης που αναφέρει η παράγραφος 2 στοιχείο γ), εφόσον επιβάλλεται από εξαιρετικές ανάγκες που συνδέονται με τα προγράμματα αναδιάρθρωσης του τομέα της ζάχαρης τα οποία βρίσκονται στο στάδιο της υλοποίησης στη συγκεκριμένη περιοχή. Κατά την εφαρμογή των άρθρων 92, 93 και 94 της συνθήκης, η Επιτροπή εξετάζει κυρίως εάν συμφωνούν οι ενισχύσεις αυτές με τα προγράμματα αναδιάρθρωσης.

4. Κατά την έννοια των παραγράφων 1, 2 και 3 νοούνται ως:

α) βόρεια περιοχή που περιλαμβάνει τις περιοχές εκτός εκείνων που αναφέρουν τα στοιχεία β) και γ)·

β) περιοχή κέντρου: η περιοχή που περιλαμβάνει την Τοσκάνη, την Ούμπρια, το Λάτιο και την Μαρκία·

γ) περιοχή νότου: η περιοχή που περιλαμβάνει τα Αβρούζια, την Μολίζε, την Απουλία, την Σαρδηνία, την Καμπανία, τα Βασιλικάτα, την Καλαβρία και την Σικελία.

5. Η Ιταλία υποβάλλει στο Συμβούλιο τα μέτρα που έχουν ληφθεί για κάθε περίοδο εμπορίας, για την εφαρμογή των παραγράφων 1 έως 3, και ιδίως την κατανομή των ενισχύσεων ανά περιοχή και μεταξύ παραγωγών ζαχαροτεύτλων και παραγωγών ζάχαρης στην περιοχή του νότου.

6. Η Ισπανία εξουσιοδοτείται να χορηγήσει, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται κατωτέρω, κατά τις περιόδους εμπορίας 1993/94 έως 1996/97, ενίσχυση προσαρμογής στις επιχειρήσεις παραγωγής ζάχαρης.

Η ενίσχυση χορηγείται μόνον για τη ζάχαρη Α και Β όπως ορίζεται από το άρθρο 24 παράγραφος 1α και στα πλαίσια των σχεδίων αναδιάρθρωσης για τον εξορθολογισμό της βιομηχανίας ζάχαρης στην Ισπανία. Τα σχέδια ανακοινώνονται στην Επιτροπή. Η ενίσχυση περιορίζεται σε 45,65 εκατομμύρια γεωργικών Ecu για την περίοδο που προβλέπεται από το πρώτο εδάφιο.

Ως μέτρο παρέμβασης το 50 % της ενίσχυσης που χορηγείται ανά περίοδο εμπορίας το αναλαμβάνει η Κοινότητα.

7. Η Ισπανία εξουσιοδοτείται να χορηγήσει, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται από την παράγραφο 8, ενίσχυση προσαρμογής στην περίπτωση που αναφέρει η παράγραφος 8 στοιχείο α), στους παραγωγούς ζαχαροτεύτλων και στην περίπτωση που αναφέρει η παράγραφος 8 στοιχείο β) στους παραγωγούς ζαχαροκάλαμου που βρίσκονται στο έδαφός της.

8. Η χορήγηση της ενίσχυσης που προβλέπεται από την παράγραφο 7 επιτρέπεται μόνον για την αντίστοιχη ποσότητα ζάχαρης που παράγεται εντός των ορίων των ποσοστώσεων Α και Β κάθε επιχείρησης παραγωγής ζάχαρης.

α) Για την παραγωγή ζάχαρης από ζαχαρότευτλα που αναφέρει το εδάφιο 1, το μοναδιαίο ύψος της ενίσχυσης δεν μπορεί να υπερβεί για:

— την περίοδο εμπορίας 1995/96, τα 8,67 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1996/97, τα 5,43 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1997/98, τα 4,35 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1998/99, τα 3,26 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης,

— την περίοδο εμπορίας 1999/2000, τα 2,17 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης·

β) για την παραγωγή που αναφέρει το πρώτο εδάφιο, το μοναδιαίο ύψος της ενίσχυσης δεν μπορεί να υπερβεί, για τις περιόδους εμπορίας 1995/96 έως 2000/01, τα 7,25 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης.

9. Η Ισπανία υποβάλλει στο Συμβούλιο τα μέτρα που λαμβάνονται για κάθε περίοδο εμπορίας για την εφαρμογή των παραγράφων 7 και 8, και ιδίως την κατανομή των ενισχύσεων μεταξύ παραγωγών ζαχαροτεύτλων και παραγωγών ζαχαροκάλαμων.

10. Κατά τις περιόδους εμπορίας 1995/96 έως 2000/01, το Ηνωμένο Βασίλειο εξουσιοδοτείται να χορηγεί, στο μέτρο που κρίνει αναγκαίο, ενίσχυση προσαρμογής για το ραφινάρισμα της προτιμησιακής ακατέργαστης ζάχαρης ζαχαροκαλάμου.

Η ενίσχυση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο δεν μπορεί να χορηγηθεί μόνο μέχρι τις συμφωνηθείσες ποσότητες από τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 33, οι οποίες ραφιναρίζονται σε λευκή ζάχαρη στο Ηνωμένο Βασίλειο. Για αυτή την λευκή ζάχαρη, το μέγιστο ποσό της ενίσχυσης καθορίζεται σε 0,54 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα ζάχαρης εκφρασμένης σε λευκή ζάχαρη.»·

14. στο άρθρο 48 ο όρος «30 Ιουνίου 1995» αντικαθίσταται από τον όρο «30 Ιουνίου 1996».

Άρθρο 2

Στο άρθρο 4α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1010/86 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Το κατ' αποκοπήν ποσόν των 8,45 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, μπορεί να μειωθεί μέχρι τα 2,42 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 41 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81.».

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 1995.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Απριλίου 1995.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. PUECH